

דף נ.

עין משפט א.

אה"ע סימן קע סעיף ג.

ג. מאחר שאין מאמר קונה קנין גמור, ולא גט דוחה דחיה גמורה, לפיכך מועיל המעשה שנעשה אחר כך, הן גט אחר גט, הן מאמר אחר מאמר, או גט וחליצה וביאה אחר המאמר, או מאמר וביאה וחליצה אחר גט, בין ביבם אחד ושתי יבמות, בין ביבמה אחת ושני יבמים, בין בשתי יבמות ושני יבמים.

עין משפט ב.

אה"ע סימן קע סעיף ו.

ו. וכן יש מאמר אחר מאמר, שאם עשה מאמר בזו ואחר כך בזו, או אחים עשו מאמר בה או בחברתה, כל אחת צריכה גט למאמר, וחליצה לאחת מהם לפטור את שתיהן. וכן אם עשה מאמר בזו, ואחר כך נתן גט, או חליץ לה או לצרתה, או שבא על צרתה, או שאחר המאמר שלו נתן לה אחיו גט או חליץ לה או לצרתה, או שבא עליה או על צרתה, מועיל מה שנעשה אחר מאמר לאסור בעלת המאמר, וליאסר בקרובותיה במעשה שנעשה אחר המאמר, ולהצריך גט למאמר וביאה שנעשה אחריו.

עין משפט ג.

אה"ע סימן קע סעיף יב.

יב. הבעילה קונה קנין גמור, וכן החליצה דוחה דחיה גמורה. לפיכך אין המעשה שנעשה אחריהם, מועיל, לא לפסול את זו ולא ליאסר בקרובות. כיצד, בא על יבמתו, וחזר הוא או אחיו וחליץ לה או לצרתה, אין אותה חליצה כלום. וכן אם אחיו חזר ונתן גט לה או לצרתה, אינו כלום. וכן אם חזר ועשה בה מאמר או בעל, אינו כלום. אבל אם בא הוא או אחיו על צרתה, או עשה בה מאמר, צריכה גט.

עין משפט ד.

אה"ע סימן קע סעיף ב

ב. וכן המאמר ל, אינו קונה בה קנין גמור; שאם בא להוציאה אחר המאמר, צריכה גט למאמר, וחליצה להפקיע הזיקה.

עין משפט ה.

אה"ע סימן קע סעיף טו.

ט. וכן אם נתן לה גט, ואח"כ בא עליה או עשה בה מאמר או בחברתה, או שחלץ לחברתה, או שאחר הגט שלו עשה בה אחיו מאמר או בא עליה, או חלץ לה או לחברתה, מועיל מה שנעשה אחר הגט ליאסור בקרובותיה ולהצריך גט למאמר שנעשה אחריו.

י. וזה תקנתם: נתן לה גט ואחר כך בא עליה או עשה בה מאמר, צריכה גט וחליצה.

עין משפט ו.

אה"ע סימן קע סעיף יד

יד. הא דאין מעשה מועיל אחר ביאה, דדוקא בביאה כשירה שלא קדם לה מעשה אחר. אבל ביאה פסולה, כגון שנתן גט לזו ובעל את זו, או עשה מאמר בזו ובעל את זו, מועיל מעשה שיעשו אחרים, שאם יחלוץ הוא או אחיו לשלישית, יאסרו בקרובותיה, וגם היא לא סגי לה בגט, דאכתי נשאר בה זיקה. אבל חליצה, אפילו היא פסולה, שקדם לה מעשה אחר, כגון שנתן גט לזו או מאמר בזו, ואח"כ חלץ לה או לצרתה, אפ"ה אין מועיל אחריה, אם חזר הוא או אחיו וחלץ לה או לצרתה; אבל אם בעל או קדש, תפסו בה.

מ. הגה: ולזה הסכים הרא"ש ז"ל. והא דחליצה פסולה צריכה לחזור, היינו שהיה זקוקה לגמרי, ונפסלה, שנקלשה הזיקה. אבל חליצה פסולה מעיקרא, אינה צריכה לחזור.

דף נ:

עין משפט א.

אה"ע סימן קע סעיף ו

ו. וכן יש מאמר אחר מאמר, שאם עשה מאמר בזו ואחר כך בזו, או אחים עשו מאמר בה או בחברתה, כל אחת צריכה גט למאמר, וחליצה לאחת מהם לפטור את שתיהן. וכן אם עשה מאמר בזו, ואחר כך נתן גט, או חליץ לה או לצרתה, או שבא על צרתה, או שאחר המאמר שלו נתן לה אחיו גט או חליץ לה או לצרתה, או שבא עליה או על צרתה, מועיל מה שנעשה אחר מאמר לאסור בעלת המאמר, וליאסר בקרובותיה במעשה שנעשה אחר המאמר, ולהצריך גט למאמר וביאה שנעשה אחריו.

עין משפט ב.

אה"ע סימן קע סעיף ז

ז. וזה תקנתם: עשה בה מאמר ונתן לה גט, צריכה חליצה. עשה מאמר וחליץ, צריכה גט. עשה מאמר בזו ונתן גט לזו, נותן גט לבעלת המאמר, והוא או אחיו חולצים לאחת מהן, ותפטר האחרת. ויש מי שאומר ששתיהן צריכות חליצה.

עין משפט ג.

אה"ע סימן קע סעיף ח

ח. עשה מאמר בזו, ובעל הוא או אחיו לזו, בעלת המאמר צריכה גט, וכן השנייה צריכה גט, וצריך לחלוץ לאחת מהן.

עין משפט ד.

אה"ע סימן קע סעיף ז

עיין לעיל עין משפט ב

עין משפט ה.

אה"ע סימן קע סעיף א

א. היבמה שנתן לה היבם גט כריתות, פסלה ופסל צרותיה עליו ועל שאר האחים, מדבריהם. וכל גט שפוסל אשתו מכהונה, פוסל יבמתו מהיבום, ואינה מותרת לזר, עד שיחלוץ לה.

אה"ע סימן קע פעיף ה

ה. כשבאים להוציאה, למאן דאמר חליצה פסולה צריכה לחזור על כל האחים, בשני יבמים ויבמה אחת צריכה חליצה מכל אחד ואחד. ויש מי שאומר דה"ה ביבם אחד ושתי יבמות, ונתן גט לשתייהן, שצריך לחלוץ לשתייהן. ולמאן דאמר חליצה פסולה אינה צריכה לחזור על כל האחים, אפילו בשני יבמים ויבמה אחת, די בחליצה אחת מ.

עין משפט ו.ז. אה"ע סימן קע פעיף יא

יא. נתן לה גט, ואח"כ בא הוא או אחיו על צרתה, או שעשו בה מאמר, זו שבא עליה או שעשה בה מאמר, צריכה גט, וצריך חליצה לאחת מהן לפטור שתיהן.

עין משפט ז.ז. אה"ע סימן קע פעיף יד

יד. הא דאין מעשה מועיל אחר ביאה, דדוקא בביאה כשירה שלא קדם לה מעשה אחר. אבל ביאה פסולה, כגון שנתן גט לזו ובעל את זו, או עשה מאמר בזו ובעל את זו, מועיל מעשה שיעשו אחרים, שאם יחלוץ הוא או אחיו לשלישית, יאסרו בקרובותיה, וגם היא לא סגי לה בגט, דאכתי נשאר בה זיקה. אבל חליצה, אפילו היא פסולה, שקדם לה מעשה אחר, כגון שנתן גט לזו או מאמר בזו, ואח"כ חלץ לה או לצרתה, אפ"ה אין מועיל אחריה, אם חזר הוא או אחיו וחלץ לה או לצרתה; אבל אם בעל או קדש, תפסו בה.

עין משפט ט. אה"ע סימן קע פעיף יג

יג. וכן אם חלץ ליבמתו, וחזר הוא או אחיו וחלצו לצרתה, אין אותה חליצה כלום לאסור בקרובותיה. או שני יבמים שחלצו ליבמה אחת, זה אחר זה, אין חליצה אחרונה כלום, ומותר בקרובותיה. אבל אם אחר

נ. פי' יבמה נקנית מדאורייתא בביאה, לא זולת, וחכמים תקנו שיקדשנה תחלה, וזהו הנקרא מאמר, פירוש: מאמר חכמים.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 05841504777 email: minchat.aaa@gmail.com

שחליץ ליבמתו, בעל, או קדש הוא או אחיו אותה או צרתה, תפסי להו
קדושין בהם וצריכה גט, בין קידשה לשם אישות כגון שקידשה סתם,
בין לשם יבמות כגון שאמר לה: הרי את מקודשת לי לזיקת יבמים.

עין משפט י. אה"ע סימן קע סעיף יד
עיין לעיל עין משפט ה

עין משפט כ. אה"ע סימן קע סעיף א

א. היבמה שנתן לה היבם גט כריתות, פסלה ופסל צרותיה עליו ועל
שאר האחים, מדבריהם. וכל גט שפוסל אשתו מכהונה, פוסל יבמתו
מהיבום, ואינה מותרת לזר, עד שיחלוץ לה.

עין משפט ל. אה"ע סימן קע סעיף ב

ב. וכן המאמר², אינו קונה בה קנין גמור; שאם בא להוציאה אחר
המאמר, צריכה גט למאמר, וחליצה להפקיע הזיקה.

עין משפט מג. אה"ע סימן קע סעיף יד
עיין לעיל עין משפט ה

ט. והוא שבא עליה בפני עדים מהרמ"א ועיין בגאון אות ט'.